

پایان کار کنگره تاریخی وین پس از سقوط ناپلئون بناپارت (1815م)

کنگره تاریخی وین به عنوان یکی از بزرگ‌ترین اجتماعات سیاسی بین‌المللی در قرن نوزدهم، از روز 14 اکتبر 1814م در وین پایتخت اتریش آغاز شد تا درباره متصرفات فرانسه طی جنگ‌های ناپلئون بناپارت تصمیم‌گیری کند.

کنگره تاریخی وین به عنوان یکی از بزرگ‌ترین اجتماعات سیاسی بین‌المللی در قرن نوزدهم، از روز 14 اکتبر 1814م در وین پایتخت اتریش آغاز شد تا درباره متصرفات فرانسه طی جنگ‌های ناپلئون بناپارت تصمیم‌گیری کند. در این کنگره که به منظور سر و سامان دادن به مسائل اروپا پس از نخستین استعفای ناپلئون بناپارت تشکیل شد، سلاطین و سران برجسته اروپا نیز شرکت داشتند. مسائلی که کنگره با آن‌ها روبرو بود پیچیدگی و دشواری فراوان داشت چرا که انقلاب فرانسه و جنگ‌های ناپلئون، ساختار اروپا را به کلی در هم ریخته بود. ولی آن‌چه بیشتر مورد توجه کنگره قرار داشت، برقرار کردن تعادل قوا برای حفظ صلح در این قاره بود. در این میان، رقابت‌ها و دسیسه‌چینی‌ها از پیشرفت کار اساسی آن جلوگیری می‌کرد. همچنین بیشتر نمایندگان شرکت‌کننده در کنگره، مایل بودند که تعادل قوا در اروپا به دوران قبل از انقلاب کبیر فرانسه برگردد و می‌خواستند سلاطین و فرمان‌روایانی را در کشورهای مختلف روی کار آورند که قبل از انقلاب فرانسه بوده‌اند. بر این اساس، شعار کنفرانس وین عبارت بود از: حقانیت و جبران. بدین ترتیب، کنگره وین نوعی پیروزی دولت‌های بزرگ بر دولت‌های کوچک و پیشرفت رژیم‌های سلطنتی علیه جمهوریت در اروپا بود. این کنگره کوشید و توانست عقربه زمان را در اروپا به عقب برگرداند ولی باعث شد که در آینده، انقلاب‌های دیگری بروز کند. همچنین از سوی دیگر این کنگره توانست از بروز جنگ تایلند صد سال بعد در اروپا جلوگیری نماید. در نهایت، منافع قدرت‌های حاضر در کنگره، با تقسیم سرزمین‌ها و الحاق مناطق به کشورهای انگلستان، هلند، اتریش و پروس تامین گردید و به آن عنوان غرامت اطلاق شد. کنگره وین سرانجام در 9 ژوئن 1815م به کار خود پایان داد.